
DOBACZAWAĆ SIĘ (1) *vb impf*

1 sg *praes* dobączaćwam się.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. dobaczyć się.

*Iter. od „dobaczyć się”; domyślać się, spostrzegać, miarkować: Subintelligo, Baczę/ Dobaczawam
fie. Mącz 188a.*

Formacje pochodne cf BACZYĆ SIĘ.

LW